

خزانه‌های ما!

آزاد کریمی

بامدادیست سپید، نیک!
آیه‌های خورشیدی
ترنم لبان روزند
بر گستره‌ی گیتی،
گواه افول آواز بلند شب
در پس پرده‌ی روشن افق
به سکوت...
انگارید آسمان
نجوای پاییز به گوش سرشت:
مهیب دریافته‌ای
رقت انگیز
در هوش باد:

خزان زده‌ایم ما!
شگفتا!
هنوز شوکت بهار
بر قامت سبز صنوبر
تن می نماید به ناز
وما خزان زده‌ایم
با دو گوش سنگی:
نه خبر از باد گیریم

از حقیقت واقع خویش
نه ترانه‌ی پاییز شنویم
از وازدگی دل ریش!

۲۹ شهریور ۱۳۹۴، کویه، کردستان